

KRUŽIM OKO BOGA...

*Ja kružim oko Boga, jer On je moj,
a ništa moje nije, i sve je.
Utapam se u nepoznato kao broj,
i za mnom hode jesenje aleje.*

*Kao polumrtav jelen slušam vodu
u grgolju šumskom u četinarskom miru.
Bježeć od ljudi suzno zrem slobodu
u raskriljenom sjaju, pod nebesima u širu.*

*I osjećam Boga u boji jedne ptice,
u hladnom praskozorju kraj ranjenog vojnika,
i ne znajući zašto pred cvijećem pao bih nice,
noseć sve osmijehe davnih bolesnika.*

*Svud osjećam Boga, u kruhu i u rani.
Predajem se bez misli korijenu svih stvaranja,
i kao jednodnevan kukac na jutarnjoj grani
sretan sam u zagrljaju vječnog odmaranja.*

9. I 1956.

FRANO ALFIREVIĆ